

ARREST VAN HET GERECHT (Derde kamer)
19 juni 1997

Zaak T-73/96

M. Forcat Icardo
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren – Tewerkstelling in nieuw ambt – Dienstbelang – Misbruik van bevoegdheid”

Volledige Franse tekst II - 485

Betreft: Beroep tot nietigverklaring van de nota van de directeur-generaal van directoraat-generaal IX (Personeelszaken en algemeen beheer) van 11 augustus 1995 waarbij verzoeker per 1 oktober 1995 in een nieuw ambt is tewerkgesteld, en tot vergoeding van de geleden morele schade.

Beslissing: Verwerping.

Resumé van het arrest

Verzoeker, destijds hoofd van een eenheid van het directoraat-generaal Ontwikkeling (DG VIII), ontvangt op 3 februari 1995 een nota waarin melding wordt gemaakt van opmerkingen die door het hoofd van een andere eenheid van DG VIII over hem zijn gemaakt en die hij als beledigend en lasterlijk ervaart.

Daarop volgt een briefwisseling tussen onder meer verzoeker en de directeur-generaal van DG VIII en worden een aantal bijeenkomsten met onder meer deze twee personen georganiseerd. De directeur-generaal komt tot de conclusie, dat de over verzoeker geformuleerde opmerkingen ongegrond zijn, en besluit de zaak ad acta te leggen.

Bij nota van 11 augustus 1995 laat de heer De Koster, directeur-generaal van het directoraat-generaal Personeelszaken en algemeen beheer, verzoeker weten, dat de Commissie op 1 augustus 1995 in het kader van de reorganisatie van DG VIII heeft besloten, hem per 1 oktober 1995 tewerk te stellen als hoofd van eenheid 5 van directoraat B van DG VIII (eenheid VIII.B.5). Op de door verzoeker op 26 oktober 1995 ingediende klacht wordt niet geantwoord.

Op 14 maart 1996 zendt verzoekers raadsman aan de heer De Koster een brief waarin hij namens zijn cliënt verzoekt om bijstand van de Commissie krachtens artikel 24 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen (Statuut).

De ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring

Ook al heeft een besluit als het onderhavige geen ongunstige gevolgen voor de materiële belangen of de rang van de ambtenaar, toch kan het — gelet op de aard van het betrokken ambt en de omstandigheden — de immateriële belangen en de toekomstperspectieven van verzoeker aantasten. In die omstandigheden kan niet a priori worden aangenomen, dat het voor verzoeker niet bezwarend kan zijn (r.o. 16).

Referentie: Hof 21 mei 1981, Kindermann/Commissie, 60/80, Jurispr. blz. 1329, r.o. 8

De ontvankelijkheid van de op artikel 24, tweede alinea, van het Statuut gebaseerde vordering tot schadevergoeding

De ontvankelijkheid van het door een ambtenaar op basis van de solidaire en subsidiaire verplichting van artikel 24, tweede alinea, van het Statuut ingestelde beroep tot schadevergoeding is afhankelijk van de uitputting van de interne rechtsmiddelen, voor zover deze de bescherming van de betrokken particulieren doeltreffend waarborgen en tot vergoeding van de gestelde schade kunnen leiden. Bovendien moet de ambtenaar die stelt schade te hebben geleden, op zijn minst aanwijzingen verstrekken die ernstige twijfel kunnen doen rijzen over de doeltreffendheid van de door de nationale rechtsmiddelen geboden bescherming (r.o. 20).

Referentie: Gerecht 28 februari 1996, Dimitriadis/Rekenkamer, T-294/94, JurAmbt. blz. II-151, r.o. 68

In het onderhavige geval heeft verzoeker niet gesteld dat hij een nationale procedure heeft ingeleid, en heeft hij evenmin de doeltreffendheid van de door het toepasselijke nationale recht geboden bescherming in twijfel getrokken (r.o. 21).

Schending van artikel 7, lid 1, van het Statuut

De instellingen hebben een ruime discretionaire bevoegdheid om hun diensten in overeenstemming met de hun opgedragen taken te organiseren en voor de vervulling daarvan het hun ter beschikking staande personeel tewerk te stellen, mits deze tewerkstelling in het belang van de dienst en met inachtneming van de gelijkwaardigheid van de ambten plaatsvindt (r.o. 26).

Referentie: Gerecht 16 december 1993, Turner/Commissie, T-80/92, Jurispr. blz. II-1465, r.o. 53

Noch het feit dat de jegens verzoeker geuite beschuldigingen van vóór het tewerkstellingsbesluit dateren, noch de omstandigheid dat tijdens verzoekers onderhoud met de directeur-generaal van DG VIII op 3 juli 1995 zowel over de nieuwe tewerkstelling als over de jegens verzoeker geuite beschuldigingen is gesproken, toont afdoende aan, dat die beschuldigingen de oorzaak van de nieuwe tewerkstelling zijn, en dat het besluit een verkapte strafmaatregel jegens verzoeker is (r.o. 28 en 29).

De met name in artikel 7 van het Statuut tot uiting komende regel van overeenstemming tussen rang en ambt houdt overigens in, dat in geval van wijziging van de functie een vergelijking moet worden gemaakt tussen zijn huidige functie en zijn rang in het ambtelijk bestel, en niet tussen zijn huidige en zijn eerdere functie. In die omstandigheden is verzoekers betoog, dat op een vergelijking tussen zijn huidige en zijn eerdere functie berust, niet ter zake dienend (r.o. 30 en 31).

Referentie: Hof 28 mei 1980, Kuhner/Commissie, 33/79 en 75/79, Jurispr. blz. 1677, r.o. 20

Niets staat eraan in de weg, dat een instelling beslist in de ambten van hoofd van een eenheid te voorzien in de rangen A 3, A 4 of A 5 naar gelang van het belang van de taken die aan de betrokken eenheid zijn opgedragen (r.o. 33).

Referentie: Gerecht 17 mei 1995, Kratz/Commissie, T-10/94, Jurispr. blz. II-1455, r.o. 53

Bovendien volgt uit geen enkele bepaling, dat zodra het niveau van een ambt is vastgesteld, het tot aanstelling bevoegd gezag niet meer kan terugkomen van de indeling van dat ambt. Uit het enkele feit, dat het ambt waarin verzoeker is tewerkgesteld, voorheen werd vervuld door een ambtenaar in een lagere rang dan de zijne, blijkt dus niet, dat er geen overeenstemming is tussen rang en ambt (r.o. 34).

In die omstandigheden heeft verzoeker, op wie de bewijslast rust, niettegenstaande de vermindering van de bevoegdheidssfeer van eenheid VIII.B.5, die overigens van lang vóór verzoekers tewerkstelling bij die eenheid dateert, niet aangetoond, dat het door hem vervulde ambt niet overeenkomt met zijn rang, en a fortiori niet, dat de tewerkstelling in dat ambt als een verkapte strafmaatregel kan worden beschouwd (r.o. 35).

Misbruik van bevoegdheid

Wanneer is geoordeeld, dat een besluit niet in strijd is met het dienstbelang, kan er geen sprake zijn van misbruik van bevoegdheid (r.o. 36).

Referentie: Gerecht 10 juli 1992, Eppe/Commissie, T-59/91 en T-79/91, Jurispr. blz. II-2061, r.o. 57

Dictum:

Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard voor zover het betrekking heeft op de op artikel 24, tweede alinea, van Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen gebaseerde vordering tot schadevergoeding.

Het beroep wordt verworpen voor het overige.